

N:o 593.

Kolttien maanjärjestelylaki.

Annettu Helsingissä 19 päivänä syyskuuta 1969.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §.

Eräiden kolttien asuttamisesta 20 päivänä toukokuuta 1955 annetun lain (273/55), jota jäljempänä sanotaan kolttalaiksi, 1 §:ssä tarkoitettun tilan (kolttatilan) saaneiden kolttien ja heidän jälkeläistensä sekä näiden aviopuolisoiden toimeentulomahdollisuuksien ja asunto-olojen parantamiseksi voidaan, poiketen sanotun lain säännöksistä, antaa maata, osuutta ja etuutta sekä luottoa ja muita etuja sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Tämän lain tarkoituksiin hankitaan maata vastaavasti noudattaen, mitä maan hankkimisesta on säädetty 19 päivänä syyskuuta 1969 annetussa porotilalaissa (590/69). Sanoittuihin tarkoituksiin voidaan myös käyttää porotilalain nojalla hankittua maata tai kolttalain tarkoituksiin varattua maata.

2 §.

Kolttatilaan, jonka omistaa yksi tai useampi edellä 1 §:ssä tarkoitettu henkilö, voidaan antaa lisäaluetta tai lisäalueen sijasta osuutta yhteismetsään tahi puunotto-oikeutta koskeva etuus sekä muuta osuutta ja etuutta soveltuvien osin noudattaen, mitä porotilalaissa on säädetty. Kun lisäalue, yhteismetsäosuus tai puunotto-oikeutta koskeva etuus merkitään maarekisteriin, lakkaavat kolttatilan omistajalle kolttalain mukaan kuuluvat etuudet ja vapautuu kolttatila kolttalain 3 §:ssä säädetyistä rajoituksista sekä joutuu porotilalaissa säädettyjen rajoitusten ja eh-

tojen alaiseksi. Mainitussa 3 §:ssä säädetyistä rajoituksista vapautuminen sekä porotilalain 26 ja 27 §:ssä säädettyjen rajoitusten alaiseksi joutuminen on ilman eri ilmoitusta merkittävä maarekisteriin tehtäessä rekisteriin mainittua lisäaluetta, yhteismetsäosuutta tai etuutta koskevaa merkintää. Maankäyttölain (353/58) 102 §:ssä tarkoitettujen ehtojen ja rajoitusten osalta on noudatettava, mitä porotilalaissa on säädetty.

3 §.

Edellä 1 §:ssä tarkoitettulle henkilölle, joka omistaa kolttatilan, voidaan antaa maankäyttölain mukaisesti asunotila tai -tontti taikka porotilalain mukaisesti muussakin kuin 2 §:ssä tarkoitettussa tapauksessa porotila, kuitenkin vain ehdolla, että hän luovuttaa omistamansa kolttatilan valtiolle kohtuullisesta käyvästä hinnasta, jonka asutushallitus maankäyttötoimikunnan suorittama arvioinnin vahvistaa. Sama on voimassa useamman henkilön osalta, jotka yhteisesti omistavat kolttatilan. Asutushallituksen päätökseen ei saa hakea muutosta.

Kun 1 momentissa tarkoitettu hinta on vahvistettu, on kolttatilan valtiolle luovuttamisesta tehtävä esisopimus, jonka mukaan tila luovutetaan valtiolle samalla, kun luovuttajalle annettavasta asunotilasta tai -tontista tahi porotilasta allekirjoitetaan hallintasopimus tai, milloin hallintasopimusta ei tehdä, kauppakirja. Jos kolttatilan arvo on olennaisesti muuttunut sen jälkeen kun hinta

on vahvistettu päättyessään alueen hinnan uudeksi voimaantuleva muuttaminen otettava huomioon kuollessa kauppakirjalla raukeaa, josta Asutushallituskin, milloinkin, että esi

Valtiolle hinta käytettäväksi tehdä, luovutettavaksi myyjän hinnan ehtojen nimellä tallettamaan viikoksi tallettettuja tushallitusta tilaan hinnan ja toimenpiteiden kustannukset alueella suorittamiseksi, josta irtaimien velkojen välttämättä tarvitaan tushallitus valtion keskeisten raamattujen taneelle atista tehdä hinta kokonaisuudessaan hallitukseen valla.

Kolttatilan esisopimuslehtijä, johtaja, josta luovutuski osalta on maan käyvästä maanlain (359, 1969) detty, sek lain 54 §:

on vahvistettu, vahvistakoon asutushallitus, päättäessään koltalle annettavan tilan tai alueen hinnan vahvistamisesta, kolttatilan hinnan uudelleen, ottaen huomioon tilan arvoa muuttaneet seikat. Esisopimukseen on otettava ehto, jonka mukaan luovuttajan kuollessa ennen hallintasopimuksen tai kauppakirjan allekirjoittamista esisopimus raukeaa, jollei asutushallitus toisin päättä. Asutushallitus voi erityisistä syistä muutoinkin, milloin hakija on sitä pyytänyt, päättää, että esisopimus on rauennut.

Valtiolle luovutetun kolttatilan kauppahinta käytetään, milloin hallintasopimusta ei tehdä, luovuttajalle annettun tilan tai asuntotontin myyntihinnan käteismaksuksi. Myyntihinnan ehkä ylittävä osa kauppahinnasta on pidettävä asutushallituksessa luovuttajan nimellä talletettuna. Talletetuille varoille lasketaan viiden prosentin vuotuinen korko. Talletettuja varoja ja niille kertynyttä korkoa voidaan käyttää, sen mukaan kuin asutushallitus päättää, niiden omistajalle annettuun tilaan liitettävän yhteismetsäosuuden hinnan ja myydyllä tilalla tai alueella valtion toimesta tehdyistä töistä perittävien kustannusten maksamiseen, muihin tilalla tai alueella suoritettaviin rakennus- tai perusparannustöihin, sellaisen irtaimiston hankkimiseen, jonka rahoittamiseksi voitaisiin myöntää irtaimistolainaa, omistajan lyhytaikaisten velkojen maksamiseen taikka hänen muihin välttämättömiin tarpeisiinsa. Jollei varoja tarvita mainittuihin tarkoituksiin, voi asutushallitus määrätä varoilla maksettavaksi valtion sekä maankäyttölain 31 §:ssä tarkoitettujen rahalaitosten, kuntien ja yhteisöjen saamia. Milloin kolttatilan valtiolle luovutaneelle annettavasta tilasta tai asuntotontista tehdään hallintasopimus, on kauppahinta kokonaisuudessaan talletettava asutushallitukseen käytettäväksi edellä sanotulla tavalla.

Kolttatilan valtiolle luovuttamista koskevan esisopimuksen, jonka valtion puolesta allekirjoittaa maankäyttötoimikunnan puheenjohtaja, ja luovutuskirjan tekemisen sekä luovutuskirjaan perustuvan valtion saannon osalta on vastaavasti voimassa, mitä valtion maan käyttämisestä ja maan pakkolunastamisesta maankäyttölain tarkoituksiin annettun lain (359/58) 22 §:n 3 momentissa on säädetty, sekä lainhuudon osalta, mitä sanotun lain 54 §:n 1 momentissa on säädetty.

4 §.

Valtiolle 3 §:n mukaisesti luovutettu tai muu valtion omistuksessa oleva kolttatila voidaan vaihtaa toiseen kolttatilaan sen mukaan kuin kolttalain 6 a §:ssä säädetään.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen kolttatilojen vaihtoa koskevan kysymyksen rauettua tai tultua ratkaistuksi valtiolle jäänyt kolttatila samoin kuin muu tämän lain nojalla hankittu maa, joka on vapautunut käyttötarkeituksestaan, katsotaan hankituksi porotilalain tarkoituksiin. Tällöin lakkaavat kolttalain mukaan kolttatilan omistajalle kuuluneet etuudet ja tila vapautuu sanotun lain 3 §:ssä säädettyistä rajoituksista, mistä on asutushallituksen ilmoituksesta tehtävä merkintä maarekisteriin.

5 §.

Edellä 1 §:ssä tarkoitettulle henkilölle, joka omistaa osuuden kolttatilasta, voidaan antaa maankäyttölain mukaisesti asuntotila tai tontti taikka porotilalain mukaisesti porotila, kuitenkin vain ehdolla, että hän luovuttaa omistamansa osuuden kolttatilasta yhdelle tai useammalle niistä, jotka omistavat osuutta samasta kolttatilasta.

Päättäessään 1 momentissa tarkoitettun tilan tai tontin antamisesta asutushallituksen on samalla määrättävä, onko ja missä määrin rahana maksettava kolttatilan osuuden kauppahinta käytettävä osuuden luovuttajalle annettavan tilan tai asuntotontin myyntihinnan käteismaksuksi.

Milloin kolttatilan osuuden kauppahinta on 2 momentissa säädettyssä tarkoituksessa talletettu asutushallitukseen, on sen osalta vastaavasti sovellettava, mitä 3 §:n 3 momentissa on säädetty valtiolle luovutetun kolttatilan kauppahinnan talletuksesta.

6 §.

Perustettaessa tämän lain nojalla tiloja tai asuntotontteja on ne, huomioon ottaen, mitä porotilalain 5 §:n 2 momentissa on säädetty, pyrittävä sijoittamaan siten, että kolttien asumat alueet muodostuvat liikenneyhteydet huomioon ottaen mahdollisimman yhtenäisiksi.

7 §.

Henkilölle, jolle tämän lain nojalla on annettu maata, voidaan antaa luottoa ja muita etuja porotilalain mukaisesti.

ädeyis-
porofila-
oitusten
noitusta
rekiste-
iosuutta
käyttö-
n ehto-
tettava,

le, joka
maan-
-tontti
ussakin
a poro-
luovut-
sohtuul-
ushalli-
tua ar-
useam-
omista-
tökseen

nta on
ovutta-
nukaan
luovut-
i -ton-
hallin-
usta ei
rvo on
n hinta

8 §.

Mitä porotilalain 11 §:n 1 momentissa on säädetty maansaantihakemuksen tekemisen määräajasta, älköön sovellettako tässä laissa tarkoitetuissa tapauksissa.

9 §.

Henkilö, joka saa maata tämän lain nojalla, menettää kolttalain mukaiset oikeutensa.

Helsingissä 19 päivänä syyskuuta 1969.

Tasavallan Presidentti
URHO KEKKONEN

Maatalousministeri *Martti Miettunen*

10 §.

Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

11 §.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1969.

kansak

Ope
kielten
6 §:n
(513/

Toise
sessa sa
mä jaka
jos ryhr
oppilast
lukuvuc
mekymi
kelun r
sa anne
len ope
malle k
taa san
olevia c
vieraan
yhdessä
dessä c
erikseen
ja viera
tettava
dessä

E